

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published bi-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street, in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видавцями Рибничко-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Причард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

АСЕКУРАЦІЯ ВІД БЕЗРОБІТТЯ І ДЕМОНСТРАЦІЇ 25 ЛЮТОГО

Демонстраціям безробітних 6 березня 1930 року бракувало організаційних завдань. Вони обмежувалися тільки самими демонстраціями. Зовсім інші завдання ставлять перед собою демонстрації 25 лютого н. р. Вони започатковують справжню боротьбу за безплатну державну асекурацію від безробіття, за 7-годинний день у 5-денний тиждень праці у всіх індустріях і забезпечення мінімальної 25-долларової платні на тиждень.

Ці три головні ключі Воркерс Юніті Ліг повинні бути перенесені в кожну фабрику, індустрію і копальню; в кожну робітничу організацію, в кожну реформістичну юнію і в організації безробітних ветеранів та на цій найголовнішій потребі систематично голодуючої робітничої класи треба сконцентрувати всю силу робітництва проти капіталістичної раціоналізації і вигодолюбства.

ЗБЕРІТЬ 100,000 ПІДПИСВ.

Кампанію за зібранням 100,000 підписів, які підтримали б домагання соціальної асекурації проти грабниничого ворога, не треба розглядати як самоціль, але як засіб, за посередництвом якого можна досягти десятків тисяч робітників і здобути їх для революційної програми Воркерс Юніті Ліг, що єдинока виступає домагання робітників. Ця кампанія повинна затягнутися в квітень і за цей час це домагання повинно стати відомим для кожного канадського робітника.

Соціал-демократи й трейд-юніони бюрократія реформістичних трейд-юніонів проповідують асекурацію від безробіття коштом самих робітників. Вони кажуть, що робітники самі повинні примусово платити вкладки через відрахування від їхньої платні і в цей спосіб соціал-фашисти хочуть перекинути тягар банкруцтва капіталістичного господарства на плечі робітників. В протизага цьому Воркерс Юніті Ліг домагається безплатної державної асекурації від безробіття на рахунок капіталістичної держави. Коли домагоги капіталізму в страху й здинованню підносять свої голови на таке "безглузде" домагання і видають "дурнів" — "де ж взяти грошей?" — то Воркерс Юніті Ліг дає таку відповідь:

"Домініювальний уряд повинен негайно встановити фонд з бюджету, що є ухваленим й пропонується на воєнні зброєння, на субсидії для сухопутних і морських кадетів та щоб цей фонд втримувати поступеним доходним оподаткуванням від \$5,000 річного доходу" (5-та секція).

ЄДНІСТЬ МІЖ ТИМИ, ШО ПРАЦЮЮТЬ І МІЖ БЕЗРОБІТНИМИ.

Постійному віддалюванню робітників від праці, скорочуванню годин праці і т. ін., що стало виявляють поглиблення кризи і особливо виявляються в залізничній, копальній і інших головних індустріях, треба поставити противні домагання за встановлення 7-годинного дня і 5-денного тижня праці у всіх індустріях. Так само в таких індустріях, як сталєва, папірова і ін., де години праці продовжено і платню знижено, щоб забезпечити доходи класи кроповіщих і улекцити їм компетенції на ринках, 7-годинний день і 5-денний тиждень праці повинен стати завданням. Опозиційні групи Воркерс Юніті Ліг повинні підняти домагання за встановлення такого закону в шапах і фабриках, зібрати підписи своїх товаришів по праці, перевести домагання цього закону у своїх льокалях і захахувати бюрократів клічче — єдність з низу самих рядових робітників з безробітними проти дальшого знижування урівня життя робітників.

ПРОТИ ІНДУСТРІАЛЬНОГО НЕВІЛЬНИЦТВА.

Плян буржуазії є — перетворити безробітних на справжніх невільників через встановлення "допомогових" кемпів, де робітники за жebraцьку платню відробляють свою "допомогу" і в цей спосіб "усушити" безробіття, як також встановити туди систему частинної праці. Цим планам треба протиставити контр-домагання — забезпечення повного тижня праці з мінімумом \$25 платні на тиждень. Це не є робітничим завданням затримувати систему, яка гонить їх на голод, але через обдану активність в щоденній боротьбі за кусок хліба, знищити її й покласти підвалини для нового соціального ладу, де урівень життя людини стов би вище від доходу.

ДЕНЬ 25 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ПРОТЕСТУ І АКТИВНОСТІ.

День 25 лютого повинен бути порогом в історії канадської робітничої класи. Кожний безробітний повинен взяти участь в демонстрації як життєвий протест проти капіталістичного вигодолюбства. Ті робітники, які працюють, також повинні прилучитися до цих масових домагань за кусок хліба й за негайну допомогу і через своє солідарне домагання нанести смертельний удар капіталізму.

Поставте домагання закону про асекурацію від безробіття перед провинціальними й муніципальними органами через організування голодних походів. Викрийте домагогію соціалі-

Вишлім з Канади Українську Робітничо-Фармерську Делегацію до Радянського Союзу!

ОРГАНІЗУЙТЕ МІСЦЕВІ КОМІТЕТИ, СКЛИНАЙТЕ МАСОВІ ВІЧА, ПОПУЛЯРИЗУЙТЕ СПРАВУ ВИСЛАННЯ ШИРОКОЇ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО СРСР, ЗБІРАЙТЕ ФОНДИ НА ДЕЛЕГАЦІЮ, ДЕМАСКУЙТЕ ПРОТИРАДЯНСЬКУ КАНПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО ФАШИЗМУ, ЗМІЦНІЙТЕ МАСОВІ УКР. РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ!

ВІДЗВА ГОЛОВНОГО КОМІТЕТУ ВИСИЛКИ УКРАЇНСЬКО-ФАРМЕРСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ДО ЇХНІХ ЗАРЯДІВ ТА ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА І БІДНЯЦЬКОГО ФАРМЕРСТВА В КАНАДІ.

Товариші Робітники й Фармери! Ось вже майже тринадцять і пів року існує Союз Радянських Соціалістичних Республік, в склад якого входить і Українська Соціалістична Радянська Республіка. Повер цих тринадцять літ точаться мечі й сиють інтриги, брехні та провокації проти цієї першої й покищо єдиної країни, влада якої є в руках робітників і бідних селян.

Чотири роки імперіалістичної війни, три роки війни горожанської, блокади, інтервенції, бандитські напади, голод — майже до щенту знищили були господарство країни, що охоплює собою шесту частину земної кулі.

Тільки надмірні зусилля робітників і бідних селян під проводом могутньої й дисциплінованої лєнінської Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків) відбудували зруйноване господарство й почали широке соціалістичне індустріальне й сільсько-господарське будівництво.

Славна п'ятилітка, яка зараз є в третьому вирішальному році свого розвитку, зриває на себе очі цілого світа — як пролетарського, так і капіталістичного. В першому році п'ятилітки вороги Радянського Союзу з неї сміялися; в другому — вони прислухалися та пригадалися; в третьому — як скажені з переяку розкричалися. Бо побачили, що успішний поступ п'ятилітки — це є до того п'ятилітки в чотири роки — це смертний присуд соціалістичної перемоги капіталістичному ладові.

Зараз в цілому капіталістичному світі величезна економічна криза: десятки мільйонів робітників без праці; фабрики замикаються, виробництва скорочуються, вільно робітникам зривається; в рільному господарстві таке єаме положення — в е л и ч е з н а надпродукції пшениці, брак ринків, голод і нужда серед тих, які ту пшеницю випродувували.

В Радянському Союзі зовсім навпаки — там немає кризи, там немає безробіття, там брак робітничих рук, а надто брак фахових робітників, там ростуть сотки нових фабричних велетнів, там росте електрифікація, там сільській господарства колективізуються в величезні об'єднані сільсько-господарські масиви.

Коли в капіталістичних країнах, як Польща, Румунія, Чехо-Словацька і ін., відбуваються нечувані гнет національного руху, то ніде в світі не розглявано так національного питання, як в Радянському Союзі. Сотки народів СРСР, що колись не мали ані своєї мови, ані школи, культуру яких було знищено й заборонено — нині розвивають свою національну по формі, а соціально по змістові — культуру, будувачи вищі й нищі школи, культурні установи, пресу й літературу власною мовою. Національна мова в кожній союзній

чи автономній республіці СРСР уважається мовою державною. Що потрібно зараз Радянському Союзові? СПОКОЮ. Найголовніше, чого зараз бажає Радянський Союз — це миру. Він хоче миру, щоб спокійно й всією відданою справі індустріального, сільсько-господарського й культурного соціалістичного будівництва.

Тому то на всіх міжнародних конференціях, на які запрошувано було представників Радянського Союзу, вони одинокі ставили ясно й недвозначно справу цілкого роззброєння. Але імперіалістичні хижаки на це ніколи не годилися й не погодяться. Навіть коли вони розводять бачачи про мир, про обмеження зброєнь, то тільки для того, щоб тими зловидними бачачими прикрити своє шалене готування до нової світової війни, а головю до нападу на Радянський Союз.

Тому вони заснували в Парижі, столиці міжнародного імперіалізму, спеціальний генеральний штаб, який підготує напад на СРСР, який сиє змови та інтриги не тільки в суєвних з СРСР капіталістичних державах від Чорного до Балтійського моря, але який фінансує інтриги й саботажи організації всередині СРСР, як це було викрито на процесі "промислової партії" в Москві минулої осені, або на процесі так званій "Спілки Визволення України" в Харкові рік тому назад.

Світові імперіалісти у своїх інтригах і підготовлених до війни проти СРСР покориються також викиненні з Радянського Союзу білоговардійськими та жовтоблакитними зграями. Для чего вони втримують на своїх смирках рійні фіктивні "національні" уряди, організації, а навіть озброєні ватаги білогвардійців в Югославії та петлюрівців в Польщі. Ці організації у свою чергу є зв'язані (капіталістичними фондами) між собою в різних країнах, де вони провадять через пресу й усно-протирадянську агітацію — брехонь, наклепів і провокацій, а одночасно служать засобом в руках капіталістів для побороування визвольного руху в даних країнах.

Найкращим взірцем для цього може послужити для нас діяльність рійних жовтоблакитно-фашистських організацій в Канаді. Ми бачимо, що за останні кілька років, головю за останній рік ці жовтоблакитні організації стали явним наряддям капіталістів в Канаді для протирадянської агітації й для побороування радикального робітничо-фармерського руху та робітничо-фармерських організацій. Ці жовтоблакитні організації, а головю їхні провідники, поєдналися явно з поліцією, вони озброєні нападають на робітників та фармерські мітинги, прокують на них біяку, щоб в цей спосіб розбивати їх. Вони, згідно з ухваленим своїх зїздів, висилають на фарми своїх агентів спеціально для провадження протирадян-

ської агітації. В цьому жовтоблакитні агенти — "організатори", як і ціла жовтоблакитна преса, посагуються найчорнішими брехнями, оповідуючи людям, що в Радянському Союзі існує невільництво, що в Радянській Україні "диктатура москалів і жидів", що там здушено національну культуру, школу, що там заборонено творити Шевченка, Франка, Стефанюка, що, нарешті, там в селян відібрано землю, а самих селян зроблено невільниками, що ціле індустріальне та культурне будівництво — це все одна вигадка, а найголовніше — що за ціле лихо: обезцнення фармерських продуктів в Канаді й в цілому світі — вони винують Радянський Союз.

Товариші Робітники й Фармери!

Радянський Союз існує на землі, а не на марсі. За час його існування його відвадало сотки рійних робітничих, селянських, культурничих та інших делегацій. Перед всіма шими делегаціями трудящі СР СР широко відкривали й відкривають двері своїх фабрик, заводів, копалень, колективів, шкіл, музеїв, театрів, нічого перед ними не ховаючи й не закриваючи. Вони показували їм свої здобутки й свої недостачі. Вони виснаволя делегаціям, як вони боролися за свою волю й як вони тепер будують новий лад без генерала, фабриканта й поміщика.

Центральні заряди українських масових організацій — ТУРФДім, Жіночої Секції, Секції Молоді, РЗТ і Видавничого Товариства, зібравшись на свої спільні збори в неділю, 22 лютого, постановили вислати з Канади до Радянського Союзу, а на Радянську Україну з окрема, українську робітничо-фармерську делегацію. Центральні заряди вище згаданих організацій кладуть тільки ініціативу, але делегація повинна репрезентувати не тільки ці організації, але все робітництво й

їдне фармерство Канади. Найлішим бажанням є, щоб участь у виборі цієї делегації взяли якнайширші маси українського робітництва й бідного фармерства Канади, щоб в тій делегації були зареєзентовані українські робітники й бідні фармерські цілої Канади від Венкувер аж до Галіфаксу, щоб були зареєзентовані всі головні індустрії Канади — майнерська, залізнична, металургійна, фармерська і т. ін.

Ми кличемо заряди наших масових організацій негайно по перебитанні цієї відозви скликати спільні засідання, вибрати тимчасові ініціативні комітети, які від себе повинні скликати масові робітничі та фармерські мітинги, на них перечитати що відозву та широко виснавити значіння й потребу такої делегації. Зараз же на тих масових мітингах вибрати широкі комітети, які зайнялися б цілою кампанією за вибраним і виснаванням такої делегації, а також збіркою фондів на делегацію. Коли буде вибраний на масовим зібранню такий комітет, то тимчасовий ініціативний комітет тимчасим перестав існувати, а всю роботу провадить комітет, вибраний на масовому вічу, під директивами центрального комітету з Вінніпегу, що складається з представників усіх центральных українських масових робітничо-фармерських організацій.

Кампанію за виснаванням делегації треба розпочати негайно й ударно поповадити через цілий місяць березень. Делегація буде вибиратися на місцевих конференціях, що їх скличеться в березні з кількох поближких околиць. Інструкції щодо цього видасть Центральный Комітет і розішле їх всім місцевим комітетам.

Зараз же, товариші й товаришки, розпочинайте роботу! Скликайте в кожній місцевості масові робітничі та фармерські віча! Широко виснайте справу усім робітникам і фармерам

і втягайте їх до цієї роботи. Зразу ж започаткуйте збірку фондів на висилку делегації, пам'ятаючи, що від зібраної суми залежатиме число делегацій.

Навіть ті місцевості, як фармерський місцевості, лісові кемпи, залізничоробітничі і т. ін., де немає наших організацій, повинні скликати мітинги й прилучитися до цієї кампанії. Не сміє бути ані одного українського робітника чи фармера, який не зацікавився б цією справою.

Капіталисти й їхні наймити брешуть на Радянський Союз і на Радянську Україну! І ми кличемо: пошлім представників українського робітництва й бідного фармерства до Радянського Союзу, а головю на Радянську Україну, нехай вони обдануть її здовж і впоперек, нехай оглянуть, поговорять з самими робітниками й селянами, а вернувши назад, скажуть нам і цілому світові, чи правдою є те, що про Радянський Союз говорять капіталісти і їхні жовтоблакитні наймити.

КАМПАНІЮ ЗА ВИСНАВАННЯМ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО СРСР ПРОВАДЬТЕ ПІД НАШОЮ ЗАХИСТОЮ!

Зміцнення Товариства Українського Робітничо-Фармерського Дім, його секції і РЗТ! Збудування нової організації — Друзів Радянського Союзу!

Найширше виснайте досягнені і значіння п'ятилітки! Демаскування брехонь проти СРСР і викривання підготовки війни проти республіки Рад. За обданній революційній фронт робітництва й бідного фармерства —

ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ВУРФ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО СРСР.

Т. Кульчицький, голова, М. Шатувальський, секретар, О. Холмський, скарбник.
Члени комітету: І. Навізівський, І. Пастух, Т. Шилпас, Д. Дригетка, Ів. Алабєць, Лікерія Даниловичо.

ПАН-ЕВРОПА — ЦЕ ЖИВИЙ ТРУП

Дотепна й смілива ідея! Об'єднати всю Європу проти більшовизму, створити міцну спілку держав, ладних на першій заклик з Парижу піти походом проти Радянського Союзу. Включити всю Європу в єдиний протирадянський фронт. Пригасити й приматувати суперечності між європейськими державами заради єдиної мети — повалення радянської влади.

Такий був первисьний проект незмінного керівника французької дипломатії пана Бріаня. В його уявленні пан-Европа (спілка європейських держав) була тим чинним засобом, що ішло би згуртувати сили буржуазних держав і наблизити момент інтервенції в СРСР. Водночас пан-Европа була б і найвищим виразом ідеї французької переваги в Європі, ідеї сталості і "святості" грабничьких мирних договорів.

Туман миролюбства і високим думок, що ясно заповнявав Бріанюві проекти й листи, нікого не міг ввести в оману. Не тільки Радянський Союз, а й ті буржуазні партнери, що до них звертався Бріан, відразу розкусили суть цього новомиротворчого трюку. Переможена Німеччина хутко дій-

шла переконаання, що французький проект вимагає від неї участі в інтервенції проти СРСР, не даючи натовиць ніякої вигоди. Італія теж не побажала ні ящо, ні посередньо підтримувати свого лютого ворога — Францію в її спробах через пан-Европу затвердити своє панування. Навіть Англія дуже стримано поставилася до цієї перспективи, що вивинала з її рук можливість дальшої спекуляції на франко-німецькій ворожнечі.

Перші розчарування не спалили французьку дипломатію. З її намови створено при Лізі Націй пан-європейську комісію, що оце тепер зібралася обговорювати французькі проекти. Щоправда, вони тепер далеко скромніші й вужчі, але, звісно, провідна думка — готувати протирадянську інтервенцію, зосталася непорушна. Тим прикрише було для франції, що й цей кудий проект не дістає ухвали, ба навіть і натрапляє на гостру відсіч решти держав.

Дуже влучно французькі конкуренти дали бій в найгіршому "радянському питанні". Італія, а слідом за нею Німеччина і з певними застереженнями Англія зажадали не-

гайно запросити СРСР до участі в комісії. Цілком слушно вказувалось на те, що ні про яке об'єднання Європи без найбільшої європейської держави — СРСР не може бути й мови. Ніхто відверто не заявив, що французький проект скеровано проти СРСР, хоч це було для всіх ясно, особливо для самих організаторів пан-європейського військового блоку.

Довелося з болем в серці і зі стиснутими кулаками згодитися на запрошення СРСР, правда, в дуже обережній і непевній формі. Отже, Франція дістала поразку, бо з її проекту вихолощено реальний зміст. Від пан-Європи зосталася тільки миротворча шелуха без того протирадянського зерна, заради якого її створювано.

ВЧАС БЕЗРОБІТТЯ ЗРОСТАЮТЬ МІЛЬЙОННІ ЗИСКИ.

НЮ ЙОРК, 16 лютого. — Ф. А. Вандерліп заробив за півтора місяця цього року на шерах "Оборн Автомобил Компані" два мільйони доларів. Його шери, що вартували з початком 1931 року три мільйони доларів, підскочили за півтора місяців до висоти п'ять мільйонів доларів.

Для мільйонера Вандерліпа перспектив, для широких робітничих мас країна нужда й голодова смерть.